

ΡΟΜΗΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Όγδοος ό χρόνος είναι
κι' ΐδρα πάλιν αι 'Αθήναι.

Χίλια όκτακίσρα κι' έννενήντα έννα,
πάντα κάθε χρόνο τά συνεισθημένα.

Τών δρων μας μεταβολή. — ένβασφέρουσα πολύ.

Ό Ρωμύος τήν ΐδραμάδα — μόνον μη φορά θα βγαίνη,
κι' όταν έχω ζουανάδα — κι' όποτε μου κατεβάνει.
Συνορμητάς θα άθλωμαι — γιατί λεπτά δεν έχωμαι,
και όταν 'Αθηνών τήν πόλιν — και εις τήν Άλλοδαπην,
και εις τήν 'Ελλάδα όλην — θίγωμαι νάκις κι' έντροπήν.
Συνορμητή γιὰ κάθε χρόνο — φράγκα δώδεκα και μόνο.

γιά τά έννα όμοια μέρη — δεκαέντα και 'στό χέρι.
Κι' ένα φύλλο έν κρατίζ — θίγεις συνορμητής,
κι' όσοιο τόν παρῶ δεν θίλει — θα τόν φάγ ματσο φίλι.
Γράμματα και συνορμηται — άπ' ελθείας προς έρι.
Γιὰ τή σάρα και τή μάρα — κάθε φύλλο μη δεκάρα.

Τετάρτη Δεκεμβρίου και δεκάτη,
γενέθλια μεγάλα 'στό Ιταλίτι.

'Εβί, ντα πέντε πούντος και τρακόσα,
τῆς Παροκόφ έχάσασα τὰ γρόσα.

**ΐββλος μυστική
πολύ σημαντική.**

1.

Μετά μεγάλης μου χαρας κινθάνω πώς ιδῶ
έπίσκεπται Πριγκηπίσσα με μίγαν πλουτών σπάνιον,
κι' έπιθυμία με έρλεγε πολλή να τήν ιδῶ
ρίπος συνάψω μετ' αυτής κανίνα νέον δάνειον.
Πρός τούτοις δέ, ως έμπαθα, παντού διαβρυλλείται
ότι δανείζει εύκολα και Παρακόφ καλείται,
ούτι χύνει δεξιά κι' άριστερά παράδες
κι' ιδιαιτέρως συμπαθεί ήμας τους ρουακράδεις.
Αό, μεγάλη Δίσπεινα και Παρακόφ κυρία,
προσπειρω ής το έλιος τῆς 'Υψηλότητός σας,
κι' έν τῆς 'Ελλάδος θέλετε ή νέα ιστορία
νά σας όρειλη χάριτας κι' εύγνωμοσύνας τόσας,
καταδεχθῆτε κι' εις ήμῶν δόλιον νά λαλήσετε
και τῶ βαρῦ κείμερ σας ήμπρός μου νά τῶ λύσετε,
και δώσετε και προς ήμας, ό,τ' είναι όρισμός σας,
έν είναι όντως αληθής ο Φιλελλητισμός σας,
ούτι διατρέχουμν κρισίμως περιστάσεις...
Θεόδωρος Πρωθυπουργός Ξεροκαμπίτας πάσης

κι' ως Πριγκηπίσσα Παρακόφ κι' ως κάλτσα τῶ διαβόλου
έπιθυμῶ έν δανειον μαζι σας νά συνάψω.
'Αμίσως προς συνέντευξιν ήρίστέι μου μέρος,
κι' έγῶ έκει, Πρωθυπουργέ, θα εύρωθῶ ήγκαίριως.
Δεχθῆτε ύπολήψιμα τεκμήρια μυρία...
ή Πριγκηπίσσα Παρακόφ, τρέ κομ ήλ φῶ κυρία.

3.

Παρακαλώ, Πριγκηπίσσα, μη με στενοχωρήσετε...
σείς μέρος προς συνέντευξιν καταλλήλων ήρίστε, κι'
έγω άμίσως έρχομαι χωρίς στήγην νά γάνω...
Θεόδωρος Πρωθυπουργός και κάτι παραπάνω.

4.

"Αν θέλετε 'σθην Κηρισιά, που σας άρίσει τόσον,
έγῶ άμίσως έρχομαι με δύο δορυφόρους,
κι' άφου δόλιον παίξωμν 'σθης έξοχῆς τήν δρόσον
άμίσως τῶ δανείου μας σκεπτόμθα τους όρους
κι' εύρίσκομν τῆς πληρωμῆς τόν τρόπον και τῶ μίσα...
αυτά και μένω... Παρακόφ, ή πρώτη Πριγκηπίσσα.

5.

'Στην Κηρισιά δεν έρχομαι, έρίτιμος κυρία,
καθόσον είναι κίνδυνος μη γίνη φασαρία

"Αν και δεν έχω τήν τιμην νά σας γνωρίζω δόλιον
έτόλμησα 'στό γράμμα σας άπάντησιν νά γράψω,

κι' εἶπ' ἁπάντων πῶς κι' αὐτὸς ὁ πρῶτος ἐν τοῖς ἰσοῖς
τὰ εἴησ' μετὰ τινος κυρίας Πριγκηπίσσης.
Παγίδια βλέπω γύρω μου κι' οὐκ ἔστι πλεκτάνης...
αὐτὰ κι' μίνο ταπεινὸς θεράπων... Δελφίγγωνος.

6.

Τὸ τελευταῖον γράμμα σας ἐξέβασα κι' ἀπόρησα...
ἀν' τί σας μίλει τί θὰ ποῖν καμπόσι μακαράδες; ...
κι' ἡγήγορα δὲν εἶδατε 'στὸ μέρος ποῦ σας ὄρισα
ἐγὼ εἶδος ἀναχωρῶ καὶ τότε γὰρ παράδες.
'Ἄλλ' ἂν δὲν θέλατε κι' ἐκεῖ ἐλάτε 'στὴν Πεντίλην...
αὐτὰ κι' μίνο... Παρζῶφ, Πριγκηπίσσα Φιλίλλην.

7.

Παρατηρῶ, μὰ σὲρ κωντάμ, πῶς θέλατε νὰ παίξετε
κι' εἰς κευωρικὴν ἐρωτος κι' ἐμὲ νὰ περιπλίζετε,
χωρὶς νὰ συλλογίζεσθε πῶς εἰμ' ἐβδουμάρτης
καὶ λείπει τῆς νεότητος ἡ δύναμις κι' ἡ χάρις.
'Εγὼ, κυρία Παρζῶφ, μὲ τοὺς καυμούς ποῦ εἶχα
'στῆς ἀσπραῖς φαβρίταις μου δὲν βλέπω μαῦρη τρίχα,
καὶ πρὶν τῆς ὥρας γέρασα κι' οὐδὲ στιγμήν ἀνάσασα
ἀπὸ τὰ 'Ισοζύγια κι' ἀπὸ τὰ τόσα βάσανα
ἂν δὲ ἀκόμη φαίνεται ὁ γίγος-Κερδωνάτος
λεβέντης βεργολυγερὸς, μεστὸς καὶ κτισσόνατος,
πλὴν 'στῆς παρούσης κρίσεως τὴν τόσην τρικυμίαν
κανεὶς δὲν εἶχε ὄρεϊν ἐν' ἐρωτᾷ κινμῖαν.
Διό, κυρία Παρζῶφ, τὰς τῆς κατὰ μέρος...
μόνος σεντᾶς μου ὁ παρζ, τὸ δάνειον ὁ ἔρωσ,
κι' ἀφήσετε 'στὸ χάλι του τὸν Θεῶδωφ τὸν γέροντα
νὰ μελετήσῃ τὰ καλά τοῦ ἔθνους καὶ συμφέροντα,
κι' ἂν θέλατε τὸ δάνειον νὰ συναφθῆ τρόντι
δὲν εἶναι χρεῖα μετ' ἑμοῦ κρυφὰ ν' ἀνταμωθῆτε,
ἀλλ' ἂν γὰρ κόρτε χάνεσθε καὶ σας ποῦν τὸ δόντι
ὀργήγορα παρακαλῶ νὰ μαζέξερτωθῆτε,
καὶ κάμετε, κυρία μου, τὰ πλοῦτα σας τουρσί...
ἐν τούτοις τοῦ Πρωθυπουργοῦ δεχθῆτε τὰ μεροί.

8

'Ἀν τῆς Γαλλίας ὁπαδὸς καὶ θιασώτης εἶσθε
ποῖς 'στὴν Γαλλίδα Παρζῶφ συνέντευξιν ἀρνείσθε
εἰς φόβου μήπως μ' ἐρωτᾷς δεινούς σας περιπλῆξῃ,
ἀρεῦ μ' ἐκείνην εἰμπορεῖ καὶ κἄτι νὰ σας φῆξῃ;
Σεῖς τοῦ μὲν τὸν ὁ κύριος καὶ τῶν ὀραίων τρόπων,
Πρωθυπουργὸς τοῦ γαρᾶν-Κερντόν καὶ μίγας Ναπολιών,

**Ἄγορὰ τῶν Κυριῶν
ὕπερ τῶν Ἐργατιῶν.**

Εἰς τῶν Ἀπόρων Γυναικῶν τὸ μέγα Ἐργαστήριον,
τὸ τῶσον εὐεργετικὸν καὶ πάντοτε δραστήριον,
ἀρχίζει ἀπὸ σήμερα περιφημο παζάρι
κι' ἐκεῖ ἄς τρέξῃ ὁ καθεὶς νὰ δώτῃ καὶ νὰ πάρῃ.

Θὰ γίνῃ δὲ ἡ τελετὴ τῆς νέας ἀγορᾶς
ὕπὸ τὴν ἐπιτήρησιν ἀρίστων κυριῶν,

ποῦ κυβερνᾶτε τῶν Ραμνῶν τὸν προσφιλῆ μου τόπον,
πῶς φέρεσθε ὡς μπουζοῦ καὶ κἄτι περιπλῆξῃ;
'Ἐν τούτοις μετὰ λύπης τῆς τὴν ἄρνησιν σας βλέπει
ἡ Πριγκηπίσσα Παρζῶφ, κυρία ὅπως πρίπι.

9

'Ἀν τὴν Γαλλίαν πάντοτε ἠγάπησα ἐξ ἄλλως
κι' εἶμαι κατὰ τὸ ἥμισυ Δημοκρασιτικῆς Ἰλλας,
ἀλλ' ὅμως τί νὰ σας εἰπῶ; ... μὲ ὅλα τὰ γράμματα
φεβόμεθα γιὰ τὴν γούνα μου μὴ ἔχουν κι' ἄλλα ράμματα.
Μὴ 'στὸ λαιμὸ μου θέλατε νὰ βάζετε θηλειαίς
καὶ μὴ μ' ἀνακατεύετε σὲ γυναικοδουλειαίς,
κι' ἀφήσετε παρακαλῶ αὐτὰ τὰ ραντεβῶ
καὶ δώστε τώρα κἄτι τί κι' ἐμένα τοῦ γκαβού,
ποῦ ἔγιναν τὰ μάτια μου γαρίδα γιὰ χρυσάφι...
ἀμάν, κυρία Παρζῶφ, καὶ κάμετε νισάφι...
ἀμάν, κυρία Παρζῶφ, κι' ἐμεῖς οἱ φουκαράδες
νὰ λίμε πῶς ἐπήραμε τῆς Παρζῶφ παράδες.
'Ἰδέτε πῶς ὀδύρομαι κι' ἐγὼ κι' οἱ πατριῶτα...
σεῖς ἔχετε καὶ πίνετε, σεῖς ἔχετε καὶ τρώτε,
κι' ὁ σύγγός σας κυβερνεῖ τὰς νήσους Φιλιππίνας,
ἐνὸ ἐμεῖς, κυρία μου, ψευδομας τῆς πείνας.
'Ἄμων, φωνάζει καὶ πρὸς Σας ὁ Θεῶδωφ ὁ δεῖλαιος...
γενεῦ, κυρία Παρζῶφ, 'στους παραλύτους βλωῖς.

10

Τοὺς Ἕλληνας τοὺς ἀγαπῶ ἐξ ὅλης μου καρτίας
καὶ 'στὴν σπουδὴν ἐνέκλυσθ' τῆς κλασικῆς παιδείας,
θαυμάζω δὲ τὴν πρόθεσιν μετὰ πολλῆς χαρᾶς μου,
ἀλλὰ Φιλλίην ὡς ἐμὲ δὲν εἶναι κι' ὁ παρζ μου.
Μὲ ὅλην τὴν ἀγάπην μου 'στὴν κάπα καὶ 'στὸ ρεῖσι
αὐτὸς ἀρνείναι παντελῶς 'στους Ἕλληνας νὰ πείσῃ,
φεβόμενος, ὡς φαίνεται, καὶ δὲν γυρίσῃ πῆσω
κι' ἀόνητον τὸ θεωρῶ εἰς τοῦτο νὰ τὸν πείσω.
'Ἦστε, κλεινὴ Πρωθυπουργίε καὶ ἀνερ τοῦ πολέμου,
μὴν γκαρᾶν μπενπέ, μὴν ἀμ, μὴν ἀνί, ψυχῆ μου, ἀγγελέ μου,
τὸ στρίβει ἀλὰ Γαλλικὰ καὶ πάει 'στὸ Παρίσι
ἡ Πριγκηπίσσα Παρζῶφ, χωρὶς νὰ σας γνωρίσῃ.

11

'Ἀρεῦ, κυρία Παρζῶφ, δὲν θέλεις νὰ δεικνύσῃς
οὐτ' ἐνὸς κἀλλικο παρὰ 'στὸν πρῶτον ἐν τοῖς ἰσοῖς
κι' ἀφίνας ἀλὰ Γαλλικὰ τὰς Γαλλικαῖς Ἀθήνας,
ἐντὸς μικροῦ ὀφόμεθα κι' ἐμεῖς 'στὰς Φιλιππίνας.

ὅσος δὲ τύχη ἐξ αὐτῆς νὰ μαζευθῆ παρὰς
θὰ μείνη γιὰ συστάσιν πτωχῶν ἐργατιῶν.

Κι' εἶσι θὰ παύσουν 'στὸ ἐξῆς νὰ τρῶνε ψωμοτύρι
ὅσαις πτωχαῖς ἐργάζονται σ' αὐτὸ τὸ Ἐργαστήρι,
κι' ὅπως συμβαίνει κι' εἰς πολλὰ πολιτισμένα μέρη
μ' ἕνα δεκάλεπτο θὰ τρῶν φαγὶ τὸ μεσημέρι.

Καὶ ταύτην τὴν φιλόφρων καὶ ὑψηλὴν ἰδέαν,
ποῦ θὰ χορταίνῃ κάθε μίαν δουλεύτρας τὸ στομάχι,
τὴν ἐπραγματοποιήσῃς μὲ δωρεὰν σπουδαίαν
ὁ μεγαλόδωρος Συγγρός, ποῦ τετρακόσα τάχει.